

tilskud til stigning i boligafgiften ikke hele stigningen det første år, men kun 75 pct. heraf.

For ejere af *ejerboliger* er stigningen i boligudgift mindst med rentesikring. For hver 1 mill. kr. værdiforøgende investering, der gennemføres, vil nettoboligudgiftsstigningen det første år med rentesikring udgøre ca. 25.000–40.000 kr. (afhængigt af marginalsattesats), mens den ved indeksfinansiering vil udgøre knap 50.000 kr.

Forslagets finansielle konsekvenser

Konsekvensen i forhold til finanslovsforslaget for 1985

På finanslovsforslaget for 1985 (med ændringsforslag) er for så vidt angår de *ordinære rammer* til sanering og byfornyelse alene budgetteret med, at støtten ydes i form af lån med rentesikring, samt at der til saneringstab ydes erstatning. Dette skyldes dels, at der resterer et betydeligt opfølgingsbehov til gennemførelse af saneringsplaner vedtaget inden 1. juli 1983 og dels den meget store usikkerhed om, hvornår og i hvilket omfang, de nye finansieringsregler vil finde anvendelse. For denne del af boligministeriets bevillinger, vil en tilbagevenden til lån med rentesikring således *ikke i forhold til FFL 85 medføre forøgede offentlige udgifter.*

Et særligt spørgsmål rejser sig imidlertid for de *ekstraordinære bevillinger til boligforbedringer i 1983 og 84 (2 × 100 mill. kr.)*. På FFL 85 er der budgetteret med finansiering med indeksslån, hvortil der ydes rentebidrag og evt. afdragsbidrag. Indførelse af valgfrihed mellem indeksslån og fast forrentede lån med rentesikring, vil for denne bevilning medføre forøgede offentlige udgifter i forhold til FFL 85. Størrelsen af merudgifterne afhænger af, hvilke ejerkategorier der får mulighed for at vælge om.

På baggrund af en opsplitning af de allerede reserverede beløb på ejerkategorier, kan det anslås at reservationer for maksimalt 60 mill. kr. vil have mulighed for at skifte fra indeksfinansiering til traditionel finansiering med rentesikring, således som lovforslaget er udformet.

Merudgiften som følge af at reservationer for 60 mill. kr. skifter finansieringsform kan skønnes til, for statens vedkommende, ca. 1,5 mill. kr. i 1985, ca. 10 mill. kr. i 1986, godt 1 mill. kr. i 1987 og knap 1 mill. kr. i 1988. Merudgifterne modsvares af senere besparelser. For kommunerne vil merudgifterne udgøre ca. 1,2 mill. kr. i 1985, ca. 8,5 mill. kr. i 1986, mens der i 1987–88 og de følgende år bliver en mindreudgift i størrelsesordenen 0,3 mill. kr. om året. Baggrunden for den store merudgift i

1986 er, at hovedparten af erstatningsudbetalingerne skønnes at finde sted i dette år.

Da der for sanerings- og byfornyelsesområdet som helhed er en vis fleksibilitet med hensyn til udgifternes tidsmæssige placering, kan det antages at de nævnte, begrænsede, merudgifter *vil kunne afholdes inden for de bevillingsmæssige rammer, der er søgt optaget på FFL 85* (med ændringsforslag).

Såfremt adgangen til at vælge om tillige skulle gælde de kommunale ejendomme, ville omfanget udgøre ca. 160 mill. kr., og merudgifterne ville tilsvarende blive næsten 3 gange så store.

Forslagets administrative konsekvenser

Forslaget om valgfrihed forventes kun at have begrænsede administrative konsekvenser. Forslaget indebærer, at nogle ejendoms kategorier får mulighed for at få støtte efter rentesikringsordningen, der er en velkendt og indarbejdet støtteform. For en del saneringsplaners vedkommende vil det som følge heraf blive nødvendigt at lave nye alternative finansieringsplaner.

For de særlige bevillinger til boligforbedring på 100 mill. kr., vil det blive nødvendigt at tilpasse det administrative edb-system, der styrer disse bevillinger, således at det giver mulighed for valgfrihed med hensyn til støtteform.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

§ 1 indeholder ændringer i lov om byfornyelse og boligforbedring.

Til nr. 1 og 2

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 3

Medens indeksfinansiering normalt nødvendig for at kommunen garanterer, foreslås kommunens adgang til garanti for andre lån at afhænge af kommunens skøn. Tilsvarende regel findes i saneringslovens § 47 a, hvorefter kommunen tillige kan yde lån. Denne adgang foreslås ikke indført i byfornyelsesloven.

Til nr. 4–6

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 7

Lovens regler om indeksfinansiering med rentebidrag og evt. afdragsbidrag foreslås opretholdt for almentnyttigt byggeri og private andelsboliger, hvor